

הפנים לתורה. ואם נכנסים
ביראה ואהבה, נפתח להם
השער, ונכנסים ולא יכולים
להסתכל בפניה של הגבירה
מהעונה שלהם, ונופלים על
פניהם בנפילת אפים. זהו שכתוב
(יחזקאל א) ואפל על פני נותנים
להם בקשותיהם ויוצאים.

והנה אחרים נכנסים כמו יחזקאל
או כמותו, והם בעלי עינים
שנאמר בהם ונבתם מלאת
עינים. שהם לאותיות, והאותיות
ממנו, הם מלאת עינים, מלאות
מכמה מצוות, שהם כל מצוה נר
מצוה, שנאמר בה מצות ה' ברה
מאירת עינים, ודופקים לשער.
אם הם פדאים, הגבירה משגיח
מן החלנות מציץ מן החרפים של
ההיכל אליהם, אבל לא שיכנסו
להיכל. ונאמר בהם וארא, כמו
יחזקאל שאמר וארא, וכמו
ישעיה שאמר ואראה את ה',
שודאי לא אמר ואראה ה', אלא
את ה', וזו השכינה שהיא
המראה של הקדוש ברוך הוא
שבה נראה לנביאים.

הנה אלה יוצאים, ואחרים באים
ודופקים לפתח, והם בעלי
האזנים שבהם שמיעה, והם
זריזים שהיו מקדימים למצוות,
והרי קוראים קריאת שמע עם
דמדומי חמה. ואותם בעלי
השמיעה היתה יוצאת הגבירה
לפניהם, והיתה מכבדת אותם
משום שהיו משמחים אותה עם
הקדוש ברוך הוא שהוא ישראל,
ועליהם נאמר (חבקוק א) יהו"ה
שמעתי שמעך יראתי.

שדכר הנביאים כלם היה מקום
ידוע וזמן ידוע, אבל למשה לא
היה לא מקום קבוע ולא זמן
ידוע, אלא בכל מקום היה
מסתפל, ולא היתה הגבירה
מתפסית ממנו בכל תקון.

בשבעין אנפין לאוריתא. ואם עאלין ברחילו
ורחימו אתפתח לון תרעא, ועאלין ולא יכלין
לאסתכלא באנפאה דמטרוניתא מעננה
דילהון. ונפלין על אפיהו בנפילת אפים. הדיא
הוא דכתיב (יחזקאל ג כג) ואפל על פני. יהבין לון
שאלתיהו ונפקין.

הא אחרנין קא אתין פגון יחזקאל או פותיה,
ואנון מארי דעינין דאתמר בהו (שם א יח)
וגבתם מלאת עינים, דאנון לאתון ואתון מנה
אנון מלאות עינים מלין מכמה פקודין, דאנון
פל פקודא נר מצוה דאתמר ביה (תהלים יט ט)
מצות ה' ברה מאירת עינים ודפקין לתרעא
אי אנון פדאין מטרוניתא (שה"ש ב ט) משגיח מן
החלנות מציץ מן החרפים דהיכלא לגביהו
אבל לא דייעלון להיכלא. ואתמר בהון וארא,
פגון יחזקאל דאמר (יחזקאל א ד) וארא. וכגון
ישעיהו דאמר (ישעיה ו א) ואראה את ה'. דודאי
לא אמר ואראה ה'. אלא את ה'. ודא שכנינתא
דאיהו מראה דקודשא בריך הוא דבה אתחזי
לנביאים.

הא אליו נפקין ואחרנין קא אתין ודפקין
לפתחא, ואנון מארי (דף קלג ע"א) דאודנין
דבהון שמיעה, ואנון זריזין דהו מקדימין
למצות, והא קראן קריאת שמע עם דמדומי
חמה, ואנון מארי דשמיעה הות נפקא
מטרוניתא לקדמותיהו, והות אוקירת לון בגין
דהו מחדין לה עם קדשא בריך הוא דאיהו
ישראל ועליהו אתמר (חבקוק ג ב) יהו"ה שמעתי
שמעך יראתי.

דכר נביאים פלהון הוה לון אתר ידיע וזמנא
ידיע אבל משה לא הוה ליה אתר ידיע,
ולא זמנא ידיע אלא בכל אתר הוה מסתפל,
ולא הות מטרוניתא מתפסיא מנה בכל תקונא.